

NYHETSREV från Tuki Nepal Society, december 2008

Tuki Nepal Society, Sweden

Namaste Nepalvänner!

Det här är 2008 år sista nyhetsbrev och jag vill börja med ett **STORT TACK** till alla faddrar och medlemmar för ert engagemang i utvecklingen av byn Jyamrung! Det har hänt mycket i den lilla byn under hösten och alla våra projekt, med skolan och skolbarnen som mittpunkt, rullar på fint.

Skolan

Den extra lärare som Tuki Nepal och byborna betalat lönen åt under ett par år har nu anställs av distriktsregeringen och han har ersatts av en kvinnlig lärare som vi sponsrar. Det är en ung kvinna från byn – närmare bestämt den lärare som haft ansvaret för alfabetiserings-undervisningen som bedrivits så framgångsrikt i vår regi.

Och under hösten har regeringen bekostat ytterligare en skolbyggnad och man planerar nu att starta även klass 6-8 i Jyamrung. Då slipper barnen att som nu, gå över floden för att komma till skolan. Inför terminsstarten ställde alla "våra" barn upp tillsammans med lärarna och bilden hittar ni här:

Vuxenutbildningen

Fortsätter under vårterminen. I januari startar en ny grupp – denna gång med en ny kvinnlig lärare född och uppvuxen i Jyamrung. Tuki Nepal Samaj har inriktat sig på att nå daliterna – de lägsta kasten och allra fattigaste byborna. En grupp som under historiens lopp inte fått lov att lära sig läsa och skriva och arbetat med de tyngsta uppgifterna som att göra seldon till djuren och utföra det tyngsta

jobbet på gårdarna. För första gången har övriga kastmedlemmar accepterat att utbildningen förläggs till en av daliternas hus längst upp på bergsslutningen. Kanske har vårt arbete med att bygga toaletter åt daliterna varit ett steg på vägen till att bryta upp det gamla föraktet för dem.

Grönsaksvägen

Kommer allt närmare skolan. Det är inte direkt någon motorväg, men en bra och funktionell väg som det även kommer att gå att köra jeep på. Det växer snabbt i Nepal och den är redan grön i mitten!

Riskvarn

Under hösten har vi fått en förfrågan från VDC (village development comitee – byrådet) om vi vill hjälpa till med att bygga en vattendriven riskvarn år byn Jyamrung. Kvarnen kommer att vara ett enkelt vattenhjul och en 200 meter lång rörledning och en damm att lagra vattnet i. Styrelsen har sagt ja och vi har redan en medlem som bestämt sig för att vara huvudsponsor för bygget. Kvarnen kommer att vara helt vattendriven och

byggas över ett litet vattendrag (khola) i övre delen av byn. Kostnaden är ännu osäker, så vi återkommer när vi vet mera.

Brev från Angeles flickor i Kathmandu

I augusti började Sushila Sapkota och Durga Khadka från den lilla byn Kahare (grannby till Jyamrung) på universitetet i Kathmandu. Dessförinnan hade de båda två gått en engelsk konversationskurs för att bättra på sin engelska och Durga provade under sommaren in till sjuksköterskeutbildningen som hon också kom in på.

Men att det inte varit helt enkelt för två flickor från en fattig by i bergen att komma till Kathmandu kan vi ana i följande brev från flickorna. Under hösten har flickorna dock varit hemma på besök i Kahare under den stora högtiden Dhasain.

Namasakr, Respected Dan and Ewa,

We are in Kathmandu studying. We like study. we like kathmandu now but village is nice. When we come in Kathmandu we did not like. Fell loney, we did not knwo anybody only kamal. peopel no speak eachother like in our village. in village we know everyboday. when we came in the first time we wanted go back home but now we like also here but we like village more. We are happy to study,we want to study. we are not sure what we will do in future but we want to study.

We are happy with you and kamal that we can go campus, Our parenst also happy.

we meet you when you come here. we will write u again. Thank you for everything. we are happy.

Sincerely

DURGA AND SUSILA FROM NEPAL (som inte sett en dator förrän de kom till Kathmandu.)

Flickorna har också skrivit ett brev till Angeles Bermudez Svankvist, som är den som gjort det möjligt för dem att studera vidare.

Vid vår resa till Nepal i februari – mars kommer vi att träffa flickorna och att besöka deras föräldrar hemma i Kahare.

Volontärer i Kathmandu

I somras kontaktade två gymnasieelever från Sundsvall oss i Tuki Nepal för att få hjälp med att göra sitt temaarbete i Nepal som en del i studierna på det internationella programmet. Vi förmedlade kontakten med Tuki Nepal Samajs ordförande Ram Sapkota som villigt ställde upp och ordnade med bostad och en skola att arbeta i för Malin och Maja under fem veckor i

höst. Deras första reaktioner kan ni läsa här och vi hoppas att kunna publicera deras temaarbete om Nepal på vår websida under våren.

Det finns olika sätt att bidra till utveckling och ökad förståelse mellan Sverige och Nepal och Malin och Maja hittat ett sätt att både göra en praktisk insats och lära sig om en annan kultur! Tänk om vi kunde få fler ungdomar att våga göra likadant!

Malin och Majas otroliga resa

Efter en lång resa på ungefär 30 timmar, så landar vi äntligen på Tribhuvan i Kathmandu fulla av förväntan. Ram står och tar emot oss, och vi åker i taxi mot hotellet. Vi anländer mitt i natten, så allting är nedsläckt och allt vi ser från den lilla bilen är hundar som ligger på gatorna och enstaka människor som har någonting att sälja. Maja och jag undrar vart vi egentligen har hamnat någonstans. När vi kommer fram till hotellet så blir det lite krångel med nycklar, och vi somnar så fort vi lägger oss i sängarna.

Första dagen i skolan – några dagar efter ankomsten – är ett virrvarr av elever som tittar konstigt, lärare som viskar bakom ryggen på oss följt av en märklig stickande doft som förföljer oss dagen till ända. Vi får följa med Bina, en av två engelska lärare på skolan, som visar oss runt och är i början lite skeptisk till vad vi egentligen vill med våra besök – hon fick för sig att vi ville ta hennes jobb! Andra dagen presenterar vi oss första för klass sex, vi berättar om vad vi heter, vart vi är ifrån och vad vi gör där, och frågar sedan om dom förstår vad vi just har sagt, varvid alla skakar på huvudet.

När vi fortsätter vår presentation med sjuorna och åttorna går det lite bättre, men dom tycker att vi uttalar orden på ett väldigt konstigt sätt och Bina får ofta översätta det vi säger. Allt eftersom dagarna går så blir eleverna mer öppna och vågar prata och ställa frågor. De två sista veckorna av vår praktik har vi egna lektioner utan Bina, ofta grammatik och olika historier som vi går igenom. Sista dagarna leker vi en del, med Binas tillstånd, och vi lär dom "Små grodorna" – dansen och sången och några vanliga svenska fraser som t.ex. "Hej jag heter" osv.

Efter skolan var vi ofta ute på stan och gick mest omkring och kollade, det finns så mycket att se och upptäcka bara på gatorna! Och maten, i början var vi rädda att prova på olika saker men det blev i alla fall Dal Bhat första kvällen, men det kan jag berätta var lite för starkt för oss! Efter det blev det ofta nudlar eller vårrullar eftersom vi valde att vara vegetarianer under tiden vi besökte landet så trodde vi inte att det fanns så mycket att välja på. Men sista veckan upptäckte vi t.ex. vegetable sizzler, som var otroligt gott!

Vi har lärt oss mycket om de olika religionerna, främst buddhismen och hinduismen, och vilken stor påverkan den har på människor och dess kultur. Vi gjorde en del utflykter med eleverna och vi åkte även på sightseeing med Ram, vilket gjorde att vi fick se mycket i närmiljön.

Min och Majas uppfattning om landet är att det finns så väldigt mycket att göra i Nepal och Kathmandu att man nästan behöver längre tid på sig att uppleva allting som man vill, att man nästan behöver längre tid än vad vi hade, och vi var ändå där i fyra veckor men vi tyckte inte riktigt att vi hann med allting. Vi gjorde en kort trekking på tre dagar eftersom vi behövde vara i skolan, men vi såg väldigt vackra vyer och vykortsliknande landskap ändå. Vi vill redan tillbaka och vi kan med säkerhet säga att den här resan verkligen färgat våra sinnen!

/Malin och Maja

Sjukfonden

är mycket uppskattad av byborna och vi har fått en bild på en av ”förmånstagarna” en kvinna som är 52 år och lider av andningsbesvär och tbc. Hon har återhämtat sig bra efter behandlingen och orkar idag med livet och de dagliga sysslorna mycket bättre än tidigare.

Medlemsresan

blir liten men av. Tre personer åker till Nepal i februari och stannar i 4 veckor. Vi kommer att besöka såväl Jyamrung som Sankosh, hoppas få besöka vuxenklassen och naturligtvis diskutera med byborna kring riskvarn och fortsatta utvecklingsbehov.

Tidskriften Sydasiens

en politiskt oberoende tidskrift för information om sydasiens har publicerat ett temanummer om Nepal (nr 3-08). Vår förening har köpt in några exemplar och vill ni läsa så hör av er så ska vi skicka en kopia. Tidningen finns också på de flesta Bibliotek. (www.sydasien.se)

Slutligen

Ännu ett tack för det gångna året. Glöm inte att betala in fadderavgift och medlemsavgift för 2009 (bifogat inbetalningskort) och lämna gärna ett bidrag till något av projekten. Har du redan betalt så spara inbetalningskortet till nästa betalning. Skriv projektets namn så styr vi det dit. Vi vill också påminna om att Tuki Nepal använder medlemsavgifterna till administration – alla övriga bidrag går till 100% till vår verksamhet i Nepal!

Tukis nästa styrelsemöte blir onsdagen den 14 januari på Videum, PG Vejdes väg 15. Alla medlemmar som är intresserade är välkomna – våra styrelsemöten är öppna, men ring gärna och tala om att du tänker komma så att det blir fika till dig också. (tel 0705 77 03 82)

Namaste, God Jul och ett Gott Nytt År!

Dan Söderberg
Ordförande Tuki Nepal Society

Du som inte får detta nyhetsbrev på din mail också – och vill ha nyhetsbrevet via mail – hör av dig till ewa@watabaran.org Det är bra om så många som möjligt vill ha nyhetsbrevet på mail – det sparar oss pengar!